

PASTÝŘSKÝ LIST K 1. NEDĚLI ADVENTNÍ

Drahé děti, sestry a bratři,

stojíme na prahu adventní doby a blížíme se k závěru jubilejního roku. **Ten nás vybízí k odpuštění, smíření a nápravě života**, to ale může u každého člověka znamenat něco zcela odlišného. Já k vám přicházím s tématem, které je v dnešní době velmi aktuální a které mi opravdu leží na srdci. **Týká se kultury naší komunikace a řešení problémů a sporů.** Dnešní doba nám na jednu stranu umožňuje snadno komunikovat s kýmkoliv po celém světě a získávat téměř neomezené množství informací, na druhou stranu se nám mnohdy vytrácejí základní principy úcty a schopnost kriticky uvažovat a hledat důvěryhodné prameny informací, které pak nahrazujeme zkreslenými informacemi umělé inteligence (AI). **Mnozí lidé se tak dnes cítí experty téměř na všechno, ke všemu se vyjadřují na sociálních sítích a vědí, jak řešit problémy v církvi i ve světě. Patříme mezi ně také my křesťané a katolíci.**

I já sám dostávám množství e-mailů nebo zpráv a komentářů na sociálních sítích o tom, co a jak bych měl dělat – často v oblastech, které s výjimkou modlitby nemohu vůbec ovlivnit. Tyto zprávy ale nikdy nepíší odborníci ve svém oboru. **Ti skuteční odborníci totiž vědí, jak je situace často složitá a že mnohé těžké úkoly nemají jednoduchá řešení.** Přesto si vážím alespoň toho, když mi někdo svoje výtky a připomínky napíše do e-mailu a ještě je ochoten se podepsat. Víc je totiž autorů anonymních zpráv a těch, kdo svoji kritiku věší na sociální sítě, ale nikdy se osobně neozvou tomu, koho se týká.

Dnešní problémy přitom nejsou nic nového a mnoho situací, které se tohoto tématu týkají, najdeme už v Bibli. Když Ježíše někdo ze zástupu požádal, aby domluvil jeho bratrovi, ať se s ním rozdělí o dědictví, Pán mu odpověděl: „Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ (Lk 12,14). **Kdo jiný než Ježíš, Boží Syn, by se mohl angažovat v záležitostech různých lidí, ale ani on to jako člověk nečinil.** Pán Ježíš svým učedníkům jasně řekl: „Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima“ (Mt 18,15). **Neříká, abychom o tom povídali všem okolo, ale abychom věc řešili s tím, koho se týká.**

Zkusme se tedy v tomto čase, kdy nás také prorok Izaiáš v prvním dnešním čtení vyzývá slovy: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ (Iz 2,3) zamyslet nad tím, jak řešíme své spory. Svätý Petr vydal o Ježíši toto svědectví: „On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného. Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě“ (1 Petr 2,22-23). **Když Ježíš snesl takovou nespravedlnost, musím se já vždy a ve všem obhajovat? Nehádám se třeba v rodině kvůli**

zbytečností a maličkostem? Nedomýšlím si, proč někdo jedná tak, jak jedná? A když mi něco vadí, například na pracovišti – dokáži jít za tím, koho se to týká, a s klidem a úctou věc řešit? Pokud nebudu sebe považovat za neomylného, mohu kupříkladu zjistit, že skutečnost je jiná, než jsem si myslel, a že jsem druhému křivdil.

Apoštol Jakub ve svém listě jasně říká: „Domnívá-li se někdo, že je zbožný, a přitom neodrží na uzdě svůj jazyk, klame sám sebe a jeho zbožnost nemá cenu“ (Jak 1,26) a později dokonce nekompromisně konstatuje, že „i jazyk je oheň, dovede způsobit kdejakou špatnost. Právě jazyk mezi našimi údy může poskvřnit celého člověka, zapaluje celý náš život, protože sám je zapalován peklem“ (Jak 3,6).

Bratři a sestry, zkusme místo šíření negativních zpráv a vyjevování chyb druhých raději mlčet a za danou věc se modlit. Mějme ale také odvahu jít v důležité záležitosti za tím, koho se týká, a řešit ji věcně a konstruktivně s návrhem na řešení. Nebud'me jen planými kritiky. Přistupujme s úctou k sobě navzájem, sdílejme spíše věci radostné a vydávejme si navzájem svědectví o Boží dobrotě a blízkosti.

V evangeliu jsme dnes slyšeli o druhém Ježíšově příchodu. **Svémi slovy nás náš Pán vyzývá, abychom se nenechali ovlivnit životním stylem druhých, který cílí jen na věci viditelné, vnímané jen smysly a zaměřené na pozemský život – ty všechny pominou. My usilujeme o věčný život.** Kéž to také dosvědčujeme i způsobem své komunikace s druhými lidmi a kéž se nám ji daří stále vylepšovat.

K tomu Vám z celého srdce žehnám

+ arcibiskup Josef Nuzík